

La Mediterrània destina Sant Domènec als concerts i la plaça d'Europa als balls

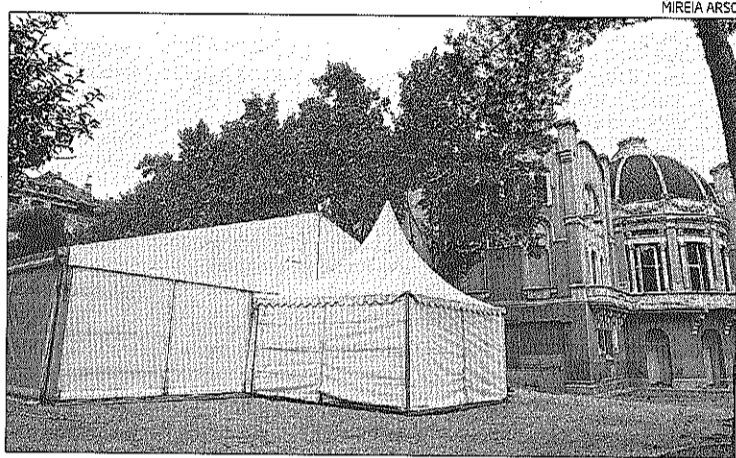
► L'organització de la fira separa enguany la tipologia de les veles instal·lades en aquestes places per evitar que se saturin de gent

REDACCIÓ | MANRESA

La vela de Sant Domènec que cada any acull la Taverna de la Fira amb gran èxit estarà dedicada del 4 al 7 de novembre als concerts tranquils i a la gastronomia, mentre que la vela de la plaça d'Europa serà per a les actuacions ballables. Ambdues instal·lacions i la resta de veles comencen a ser visibles en una Manresa que es prepara per acollir la tretzena edició.

La tretzena edició de la gran trobada de la cultura popular que té lloc a la capital del Bages des de fa més d'una dècada separarà els espais destinats al menjar i al ball per evitar les saturacions que s'han registrat les darreres tardors a la vela de la plaça de Sant Domènec. La Taverna de la Fira serà, durant els tres dies més potents del certamen, de divendres a diumenge, un indret on gaudir de concerts vermut, cafès concert i «sopars amables al ritme tranquil de DJ, que reforçaran, alhora, el protagonisme del vessant gastronòmic», en paraules de l'organització

Els visitants de la Taverna de la Fira/Espai Gastronòmic tindran al seu abast «des begudes de la terra més nostrades i els tes més ancestrals i diversos, que acompanyaran els tastets gastronòmics de la mar Mediterrània, el cuscús berber, la pastisseria magrebina, les pizzes italianes, els creps bretons i, com no podia ser d'altra manera, el pa amb tomàquet. També es traspasaran oceans i muntanyes per tastar alguns menjars d'arreu del planeta». Per contra, l'envelat de la plaça d'Europa tindrà enguany la condició d'Espai Balla-

La vela del pati del Casino ja està instal·lada

El punt d'informació, en marxa

► L'organització de la Mediterrània avança a avui, a les 11 del matí, l'obertura del punt d'informació del passeig de Pere III, proper a la plaça de Sant Domènec. A diferència d'altres anys, en què es posava en funcionament el mateix dia que s'inaugurava la fira, la ciutadania ja podrà acudir des d'avui a aquest estand per agafar el programa complet de la 13a Mediterrània i apuntar-se al servei d'informació personalitzat. D'altra banda, avui i demà són els darrers dies per comprar entrades amb descompte. Els punts de venda són la web de la fira, www.firamediterrania.cat, les taquilles del Kursaal i el telèfon 93 872 36 36. En un altre ordre de coses, la línia 2 del bus municipal ampliarà els seus horaris fins més enllà de mitjanit per enllaçar la nova sala Stroika amb el centre de la ciutat.

bles, on es faran nou actuacions de danses de parella i col·lectives.

La transformació que experimenten alguns indrets centrals de Manresa també afectarà el passeig de Pere III, que s'omplirà de parades dedicades a la cultura tradicional, tal com és habitual. La novetat de l'anomenat FiraPasseig serà la presència al carrer

d'una exposició fotogràfica de la fotoperiodista il·licitana María Angeles Sánchez, que es titularà *El bé i el mal a les festes populars*. La mostra ressegueix el viatge de Sánchez, creadora del suplement *El viajero* del diari El País, per diverses celebracions tradicionals de la península ibèrica i les imatges que hi ha captat.

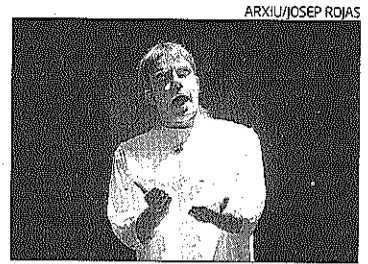
Breus

MÚSICA

Strombers, cap de cartell al Castanyada Rock de Piera

REDACCIÓ | MANRESA

Piera acull avui, dissabte, una nova edició del Castanyada Rock, que servirà de cloenda del festival FesTOUR de música catalana. La trobada tindrà lloc a la Nau de Cal Sanahuja a partir de les 11 de la nit, amb entrades a 6 euros. El festival inclourà les actuacions de Strombers, Opció K-95, Malakaton, Carpa Juanita i Spatek. El Castanyada Rock és un aplec musical que reivindica la tradició catalana de la castanyada respecte de festivitats procedents d'altres cultures, com el Halloween, i enguany s'inclou per segon cop en el FesTOUR, una iniciativa de l'Associació Tercera Via que dona veu a bandes emergents del país i que gira per arreu de Catalunya.

TEATRE

Quim Masferrer durà «El xarlatan» a El Centru de Cabrianes

REDACCIÓ | MANRESA

Quim Masferrer, de la companyia Teatre de Guerrilla, oferirà una representació de l'espectacle *El xarlatan* el 12 de novembre que ve al local El Centru, de Cabrianes. Les entrades ja són a la venda al preu de 10 euros i es poden adquirir a Autoservei Serra (Cabrianes), CatalunyaCaixa (Artés) i al teatre Kursaal (Manresa). El Centru té una cabuda limitada a dues-centes places. El muntatge presenta Masferrer en solitari després de la disolució del popular trio, que completaven Rafel Faixedas i Carles Xuriguera.

TEATRE

Enric Lloret signa el guió del musical sobre el ratolí Gerónimo Stilton

REDACCIÓ | MANRESA

El manresà Enric Lloret és el responsable del guió de *Gerónimo Stilton, el musical del Regne de la Fantasia*, que s'estrenarà el 3 de desembre al teatre Condal de Barcelona. L'espectacle és dirigit per Àngel Llàcer, amb música de Manu Guix, i entre el repartiment figura l'actriu igualadina Lloï Bertran, que hi interpreta el personatge de Stria. Gerónimo Stilton és un personatge literari d'èxit entre el públic infantil, un ratolí periodista que treballa a l'Eco del Rosegador i viu moltes aventures.

FOTOGRAFIA

Berga acull una de les seus del concurs Image Sans Frontière World Cup

REDACCIÓ | MANRESA

Els resultats de la Image Sans Frontière World Cup de fotografia es decidiran aquest cap de setmana a Berga i en cinc localitats més, de França, Itàlia, Vietnam, Xina i Xipre. L'entitat amfitriona serà l'Agrupació Fotogràfica del Taller d'Arts i Oficis i entre el jurat hi haurà la berguedana Isabel Casellas. El veredictes es farà públic del 12 al 14 de novembre.

LLETRA DE BATALLA

Llorenç Capdevila

ESCRIPTOR

lcapdevila2@gmail.com

JOAN SOLÀ, LA MORT D'UN MESTRE

Fins i tot els seus rivals, aquells que el consideraven massa agosarat, vacil·lant o radical, han de reconèixer la immensa vàlua del conjunt del seu treball

Dimarts passat (el mateix dia que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va sentenciar la suspensió cautelar dels reglaments d'ús del català de l'Ajuntament de Barcelona i de la Diputació de Lleida i va demostrar, així, fins a quin punt ens poden arribar a afectar les retallades que va patir l'Estatut per part del TC) va morir Joan Solà, un dels lingüistes més lúcids que mai hagin dedicat els seus esforços a l'estudi de la llengua catalana. La seva tasca és només comparable a la de Pompeu Fabra i Joan Coromines. Tenia 70 anys i, amb tota probabilitat, encara moltes coses a dir. Científic rigorós i, a la vegada, divulgador amè, Joan Solà es va mantenir, mentre les forces li ho van permetre, al peu del canó: al juny feia la seva darrera classe a la Universitat de Barcelona; encara no fa quinze dies publicava el seu últim article a l'Avui; darrerament ha estat vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans (institució que el va marginar fins al 1999), on fins al final s'ha mantingut actiu en l'ardua tasca d'actualització i normativització de la sintaxi del ca-

talà... Fins i tot els seus rivals, aquells que el consideraven massa agosarat, massa vacil·lant o massa radical en les seves propostes lingüístiques (un dels seus principis era que «abans és la llengua que la norma», cosa que no acabava d'agradar a tothom), han de reconèixer la immensa vàlua del conjunt del seu treball, especialment pel que fa a l'estudi de la sintaxi.

Home d'una vitalitat encomiable, els últims anys havia rebut alguns dels reconeixements que segurament li havien fet molta il·lusió: la Creu de Sant Jordi, el doctorat *honoris causa* de la Universitat de Lleida, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Però Solà, lluny d'apoltronar-se en la seva posició de savi venerable que ja ho ha fet tot i ho ha dit tot, va continuar lluitant per allò en què creia. Així, el 2009 va aparèixer el seu darrer llibre, *Plantem cara*, un recull d'articles que, llegits en conjunt, demostraven la capacitat analítica del filòleg, l'instint divulgador del pedagog i, no pas en darrer terme, la passió abranda de l'home compromès amb el país. Com tants altres catalans que han reflexionat sobre la pròpia

llengua, i sense deixar mai de tocar de peus a terra, Solà havia arribat a la conclusió que la subordinació del català respecte al castellà no es resoldrà sense un cop de timó polític de caire sobiranista, i ho explicava amb vehemència i claredat meridiana, argumentant que aquesta subordinació no ha anat mai sola, sinó acompanyada de subordinacions en els camps cultural, polític i econòmic. I així ho va defensar, davant d'un públic nombrós i entusiasmat que omplia l'auditori de la Plana de l'Om, en la seva darrera visita a Manresa, la tardor de l'any passat.

Fa poc més d'un any, quan li vaig fer arribar una *Lletra de batalla* on, en aquest mateix diari, parlava del seu llibre *Plantem cara*, Joan Solà em va respondre molt amablement i em va retreure que no hi fes constar les deficiències i els aspectes discutibles que hi havia vist. Pobre de mi! El respecte que li tinc (i que li hem tingut, n'estic convençut, la major part dels filòlegs de la meua generació) fa impossible parlar de la seva obra si no és des de la més pura, sincera i absoluta admiració.